

38e Rondzendbrief

www.bethesdavorperu.nl

E-mail: Bethesdamedics@live.com

Lunteren, juni 2017

Lieve familie, vrienden en meelevenden

Terug- en vooruitblik

Het is een bijzondere en onvergetelijke gebeurtenis geworden, de logeerpartij na 3 jaar om weer bij mijn oudste dochter, haar man en kleinkinderen te zijn in februari j.l.

Het natuurgeweld El Nino zorgde voor een geweldige watersnood, gepaard gaande met aardverschuivingen wat wegen deed verdwijnen en het vliegveld in Trujillo onder water zette en de stad hierdoor een eiland leek te zijn. Wat een nood. Waar het droog bleef was geen leeftocht meer. Ook wij beleefden dit.

Op de trouwdag van dochter en schoonschoon zouden we een etentje doen maar waren we op 4 verschillende locaties van elkaar gestrand, terend op een rijstrantsoen Er was gelukkig nog wel water.

De rantsoenering, ook van drink/douche en was/afwaswater bij binnentemperaturen boven de 30 graden, luchtvochtigheid schommelend tot rond 88 mb., geen elektriciteit en een dak boven ons hoofd dat zon maar geen regen tegenhoudt, deed me denken aan de zondvloed en hoe Noach behouden werd in de ark met zijn gezin. De watervlakte, de waterkracht, onvoorstelbaar.

De kinderen wonen tijdelijk 3-hoog in een huurhuis en ik dacht droge voeten te houden en te ontkomen aan dat ploeteren en zwoegen beneden en de modderstroom buiten de deur te houden.

Het liep dus heel anders.

Het leek erop dat de terugkeer naar Nederland niet mogelijk was op mijn geplande dag en ik was er al van uitgegaan langer te moeten blijven.

Zeven uur voor vertrek berichtte de oudste kleinzoon, net 22 jaar geworden en de enige die intensief in de buitenwereld informatie zocht, soms vond en aan ons doorgaf, ons dat door de tijdige heropening van het vliegveld onze binnenlandse vlucht alsnog kon doorgaan.

Ook niet moeiteloos werd een taxi met krachtige motor gevonden inclusief een volle benzinetank. De taxieprijs, vele malen duurder dan normaal, begrijpelijk, evenaarde niet de vliegticket voor mijn kleinzoon, die mijn particuliere hulp in nood voor ondersteuning, piccolo en tolk was. Onmisbaar, maar nu solo terug naar huis moest als ambtelos burger en daarom pas na 5 dagen een ticket Lima-Trujillo zou krijgen. Overheidsmensen en buitenlanders kregen prioriteit. Het mag een wonder heten dat hij, vele loketten en onnoemelijk veel geduld en gepraat uiteindelijk toch binnen 24 uur ook Lima per vlucht verliet.

De huidige president, een zakenman, verklaarde Peru als rampgebied, wat de toerist niet van een bezoek aan dit rijke natuur- en cultuurgebied weghoudt, in tegenstelling tot de afkondiging van de realiteit: noodgebied.

De herstelwerkzaamheden komen langzaam op gang. Kinderen kunnen weer naar school en ook de vele winkeltjes worden weer bevoorrad. De medicijnvoorraden in de ziekenhuizen zijn weer aangevuld en ook de spreek- en behandelkamer in Bethesda in Chepen is weer open.

Uw meeleven was voelbaar, veel dank hiervoor. De Heere wilde de familie sparen, bewaren en nog onderhouden. Het dak van de huiskerk bezweek onder de waterlast maar kon de lofzangen naar de Heere opgezonden niet smoren. Gedenk de bevolking. Er zijn velen die alles kwijt zijn, zelfs doden zijn er te

betreuen. Laten we meeleven, elk op zijn wijze tot opbouw van Gods gemeente.

Dochter en schoonzoon zetten zich zo van harte in voor hun zieke medemens, hoewel dochter door haar huidige studie zich in een strak harnas beweegt van ongekende disciplines waarin geen Arbo wetgeving geldt.

Als arts krijgt zij inkomen naar maatstaven daar geldend. Een paar minuten te laat komen wordt disciplinair ingevuld van hogerhand met het draaien van een onbetaalde nachtdienst.

De drive tot leniging van lichamelijke en geestelijke nood bij de naaste, eist haar 24 uur per dag op en doet ze zo graag en met volle inzet. Wat een enthousiasme en nauwgezetheid is haar door haar Schepper toebedeeld. De huidige studiefase van haar beantwoordt echter niet aan wat wij onder omzien naar elkaar verstaan. Het lukt niet goed om gewoon met elkaar de dingen die buiten de zorg om ons pad kruisen, naar voren te brengen als gelijkgezinden, danwel elkaar positief in ander vrijwilligerswerk te bemoedigen.

Schoonzoon is in vaste dienst in het eenvoudige ziekenhuis in Chepen waar hij brede hulp biedt in verschillende disciplines en opereert o.a. samen met zijn broer, die hoofd van de O.K. is.

Zes middagen per week tot zo laat het nodig is die dag runt hij de dokterspraktijk 'Betesda' voor arm en rijk. Onze dokter, de luisteraar, maatschappelijk werker, de bemiddelaar, in alle rust is hij de juiste man op de juiste plaats, een man van het land die zonder concentratieverlies nachten kan doorwerken als het moet. De diepe denker. Kijkt niet op zijn horloge als iemand zijn aandacht vraagt. Kwam naar huis nu, de uit zijn oevers getreden rivieren trotserend, en vertrok ook weer om op de afgesproken tijd zijn dienst in het ziekenhuis te vervullen.

Ik mocht ook nu, vóór de overstroming nog, dit eenvoudig kliniekje weer bezoeken waar juist een taxi, het gangbare vervoermiddel, vertrok met een oma, moeder en 2 kinderen. De assistente van de dokter (al 15 jaar in zijn dienst vertrouwde ze me toe) maande de kinderen tot stilte, omdat papa nog met patiënten bezig was.

Het is gezien de afstand wonen/werken en zijn vaste ziekenhuisagenda met collega's maximaal 1 of 2 keer per week mogelijk naar Trujillo te komen. Wat is in dit grote land dan toch de digitale communicatie geweldig mooi, omdat nu alle gezinsleden elkaar direct kunnen bereiken. Reizen neemt veel tijd in beslag, welk voertuig je ook neemt.

De kleinkinderen zijn van jongs af aan zelfstandig grootgebracht. Het treft me opnieuw hoe men voor elkaar klaar staat als het echt nodig is. Hoe makkelijk en zonder ophef tegenslagen en tegenwerkingen dagelijks meegenomen worden.

De jongste, 14 jaar, heeft een erge allergie en verzuimt hierdoor schoolbezoek. Computers helpen hem bij te blijven. Je hoort hem er niet over, al ligt hij soms alleen thuis... met smartphone voor contact.

De middelste, dochter, 19 jaar, de zorgzame en zeer hulpvaardige zus en goede vervangster bij moeders afwezigheid. Een creatieveling. U begrijpt dat deze heerlijke ontmoeting met kinderen en kleinkinderen een extra lading kreeg door het niet ingecalculerde natuurgebeuren. Voor het eerst mochten de kleinkinderen en ik zo lang samen zijn.

Waar of wat wij doen mogen, willen, kunnen, het onderstaande gedicht van Celestine Oliphant- Schoch 21/12/1929, verwoordt helder waaruit die Kracht voortkomt, slavenwerk schaadt, gedenken baat. In grote dank aan de getrouwe Zaligmaker en mijn kinderen.

Het olijvenboompje

De oude monnik zei: "Ik heb olie nodig en ik plant een olijfboom"
En zonder lang te wachten kiest hij een mooie plaats,
Dáár zet hij 't stekje neer en bidt: "Och, geef mijn plant nu REGEN lieve Heer!"

De goede God verhoort!- verkwikkend valt de regen,
en bladeren en worteltjes gaan groeien van die zegen!
Dan bidt de monnik weer: "O Heer, geef ZONNESCHIJN,
dat is nu zeer nodig wil het boompje goed gedijen!"

En zie! daar straalt de zon! (De monnik scheen het leven zo heerlijk,
nu zijn God hem zo zijn zin wou geven)

"Nu Heer!- een fikse WIND die 't sap jaagt in de twijg
opdat mijn boompje eens veel mooie vruchten krijg".

Daar komt en beukt de wind. "Als 'k nóg een bee mag wagen,
zend Heer, wat KOU, liefst streng, mijn plant kan het nu verdragen!"
En, wit van het glinsterend rijp, staat het in het morgenrood
maar aan de avondstond, toen was het boompje dood!

De goede monnik was van het voorval helemaal verslagen
en zocht een broeder op om zijn leed te klagen;
Ook deze had, als hij, zich een boompje geplant,
Dát zag er prachtig uit aan de andere zonnkant!

"Je hebt een fout gemaakt" zo sprak de vrome broeder,
"Ik heb tot God gezegd: U bent mijn boompjes Hoeder,
U weet, wat het nodig heeft, zodat het zal gedijen
Geef, Heer, het dus naar Uw wil VOCHT, WIND of ZONNESCHIJN".

O, minnend, zorgend hart! wil méér uw God vertrouwen!
't Zijn zij die wonderen zien, die op Zijn wijsheid bouwen!
Alles wat je Gods hart voorlegt, is goed bij Hem geborgen
VEEL BETER DAN JIJ HET KUNT, ZAL DAAR JE GOD VOOR ZORGEN.

Daarin mag het vele vrijwilligerswerk van het bestuur en op het werkveld blijvend geënt zijn,

Alida (Lied) Roseboom-van Stormbroek